

واژه «حجاب اجباری» ساخته دشمن است

سیداحمد خاتمی، عضو مجلس خبرگان رهبری در سخنانی به مناسبت شهادت حضرت فاطمه(س) گفت: «۴۷ سال است انقلاب اسلامی زیر سایه ولایت فقیه حفظ شده و تاملپور حضرت ولی عصر (عج) نیز باقی خواهد ماند. دشمنان خیال می کنند می توانند مسیر ولایت را تغییر دهند، اما ملت ایران و نیروهای انقلابی همواره یکصدا در دفاع از انقلاب ایستاده اند.» وی همچنین به تهاجم فرهنگی دشمن اشاره کرد و گفت: «حجاب دستور قطعی دین است و تلاش برای تضعیف آن بخشی از نقشه دشمن است. هرگونه واژه سازی مانند «حجاب اجباری» ساخته دشمن است و نباید اصل دستور دینی را زیر سوال برد. دشمنان با بیانیه های تفرقه افکنانه تلاش می کنند ملت ایران را دچار اختلاف کنند، اما مردم با پایدندی به ولایت، انرژی هسته ای و اقتدار دفاعی کشور، همواره متحد باقی مانده اند.»

در بهترین سطح آمادگی قرار داریم

نودر نعمتی، جانشین فرمانده نیروی زمینی ارتش در جمع فرماندهان تیپ ۲۸۴ متحرک هجومی نزاجا، گفت: «نیروی زمینی در بهترین سطح از آمادگی در حوزه های پهبادی، بالگردی، پدافندی و دیگر رسته ها قرار دارد.» وی با اشاره به اهمیت افزایش توان رزم در نیروی زمینی، اظهار داشت: «امروز اولویت مهم نیروی زمینی ارتش، افزایش بیش از پیش توان رزم در بخش های مختلف این نیرو است و ما برای مقابله با دشمنان و جنگ های احتمالی آماده هستیم.» جانشین فرمانده نیروی زمینی ارتش یکی از عوامل پیروزی در جنگ ۱۲ روزه را اتحاد و همدلی ملت ایران عنوان کرد و گفت: «دشمنان نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران به غیر از اتحاد و همبستگی ملت ایران تمامی معادلات را بررسی کرده بودند که همین وحدت موجب شکست سنگین دشمن شد، ملت بزرگ جمهوری اسلامی ایران در روزهای سخت ثابت کرده اند که هیچ وقت پشت نظام را خالی نمی کنند.»

ناتوی اسلامی تشکیل شود

فداحسین مالکی، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در گفت وگو با خانه ملت با بیان اینکه رژیم صهیونیستی با پشتیبانی مستقیم آمریکا همه معیارهای دیپلماسی را زیر پا گذاشته است، عنوان کرد: «در اوج مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا و همچنین مذاکرات حماس در قطر، با حمایت آمریکایی ها تل آویو چهره واقعی و خبیث خود را مجدداً به جهان نشان داد.» مالکی با بیان اینکه اقدامات اخیر رژیم صهیونیستی در حمله به پایتخت لبنان و نقض آتش بس باید برای مقامات لبنانی و کسانی که تصور می کردند آمریکا می تواند برای آنها صلح و ثبات به ارمان بیاورد درس عبرت باشد؛ تصریح کرد: «رژیم صهیونیستی به هیچ توافق، تعهد و اصول انسانی پایبند نیست.» وی در ادامه تأکید کرد: «بهترین و مؤثرترین راه مقابله با تجاوزات و زیاده خواهی های این رژیم، تشکیل ناتوی اسلامی است. این موضوع حتی در نشست دوحه نیز مطرح شد؛ جایی که تأکید شد کشورهای اسلامی باید با مشارکت جدی در برابر رژیم صهیونیستی بایستند.»

بازخوانی مباحث ادوار مجلس از مشروطه تا امروز درباره شرایط تهران و انتقال پایتخت

يك داسـستان قدیمی

عکس: پرناز قاسمی

دولت کردند. یاسر سلیمانی، عضو کمیسیون شوراهاموامور داخلی کشور در مجلس یکی از آنها بود که به صراحت اعلام کرد: «افزایش جمعیت در تهران خطرناک است؛ اما انتقال پایتخت نمی تواند این مشکل را حل کند. به جای آنکه به جابه جایی وزارتخانه ها یا انتقال پایتخت فکر کنیم، در این میان برخی هم به گذشته (از دوران قاجار تاکنون) اشاره کرده و معتقد بودند که بررسی انتقال پایتخت از تهران چندبار مطرح و انجام شده اما به جایی نرسیده است. هستند نمایندگانمانند اسماعیل کوثری، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خار جی که ادعای انتقال پایتخت را بی اساس دانست.

▼ هزینه انتقال پایتخت چقدر است؟

برخی از نمایندگان امابراین باورند که پایتخت باید انتقال پیدا کند و استناد آنها بر مطالعاتی است که در سالیان اخیر انجام داده اند. آنها هزینه این انتقال را هم محاسبه کرده اند. کما اینکه ابوالفضل ابوترابی، عضو کمیسیون امور داخلی کشور و شوراهای مجلس با حضور در برنامه تلویزیونی «میز اقتصاد» در پاسخ به ادعای سیدمحسن طباطبایی، دبیرکل انجمن علمی اقتصاد شهری ایران (که گفته بود نمی توان هزینه قطعی انتقال پایتخت را محاسبه کرد این هزینه را بین ۲۰ تا ۵۰۰ میلیارد دلار اعلام کرد) تأکید کرد: «هر چه تهران از لحاظ کیفی بهتر شود انبوه مهاجرت به تهران و اطراف آن افزایش می یابد. انتقال پایتخت سیاسی مولدسازی قابل اجراست. اگر پایتخت جدید نزدیک و در ۸۰ کیلومتری تهران (نزدیک فرودگاه امام خمینی) باشد حدود ۷ میلیارد دلار هزینه دارد. اگر فاصله پایتخت جدید از تهران بین ۱۲۰ تا ۲۰۰ کیلومتر باشد، حدود ۲۲ میلیارد دلار هزینه دارد. مدل دور و بالای ۵۰۰ کیلومتر بستگی به زیرساخت های مقصد دارد که از ۳۰ تا ۳۷ میلیارد دلار هزینه دارد.»

ابراهیم بهادرانی، مشاور عالی رئیس اتاق تهران ۲۳ آبان اعلام کرد: «رقم کسری تراز عملیاتی (درآمد-هزینه جاری) بودجه سال ۱۴۰۴ حدود ۱،۸۰۵ هزار میلیارد تومان برآورد می شود. پیش بینی شده است که ۱،۱۳۵ هزار میلیارد تومان از کسری از طریق واگذاری دارایی های سرمایه ای (عمدتاً فروش نفت) و استقراض از صندوق توسعه ملی و ۶۷۰ هزار میلیارد تومان از محل فروش اوراق (استقراض و فروش شرکت ها) تأمین شود. با توجه به احتمال عدم تحقق منابع درآمدی، احتمال افزایش این کسری وجود دارد.» دولت این کسری بودجه انباشته از سال های گذشته را یکی از بزرگترین موانع خود اعلام کرده است. دولت با وجود این کسری بودجه عظیم، چگونه می تواند از پس هزینه های انتقال پایتخت برآید؟

▼ اولین بررسی؛ فرار از مشکلات

انتقال پایتخت در سال ۱۲۸۶ و مجلس اول مشروطه مطرح شد. آنطور که از اسناد این بحث ها در «صورت جلسات مجلس شورای ملی (مجلس اول)» و همچنین در گزارش های «صوراسرافیل»، «مجلس»، و خاطرات مخبرالدوله و ناظم الاسلام کرمانی بر می آید پس از بحران های امنیتی در تهران برای اولین بار مجلس اول مشروطه به موضوع انتقال پایتخت ورود پیدا می کند. سال ۱۲۸۶ که تهران گرفتار هرج و مرج بود و فحشی و گرانی، ناامنی شدید، نفوذ زیاد درباریان در امور شهر، حمله های مکرر به مجاهدان و آزادی خواهان و ناتوانی حکومت در برقراری نظم بر شهر حاکم شده بود، مجلس تصمیم گرفت مرکز حکومت را منتقل کند تا امنیت و استقلال پیدا کند.

دلایل موافقان انتقال پایتخت: در آن زمان هم نمایندگان از کمبود آب، خیابان های خراب، بهداشت بد، و عدم توانایی حاکم تهران در مدیریت شهر انتقاد می کردند و می گفتند تهران اصلاً توان پایتخت بودن ندارد. بر برخی نمایندگان معتقد بودند پایتخت باید در شهری

باشد که قابلیت حفظ جان نمایندگان و دولت را داشته باشد و این ناامنی تهران را دلیل خوبی برای انتقال مرکز حکومت می دانستند. دلایل مخالفان انتقال پایتخت: هزینه بسیار سنگین یکی از موضوعاتی بود که نمایندگان مخالف این طرح به آن اشاره می کردند. مخبرالسلطنه از جمله این نمایندگان بود که تأکید می کرد: «انتقال پایتخت امری مهم است؛ نه خزانه تحمل دارنده دولت وسع. این کار، دولت را از پا می اندازد.» برخی نمایندگان هم معتقد بودند انتقال پایتخت نشانه بی ثباتی سیاسی و ضعف حکومت است و کشور را دچار هرج و مرج بیشتر می کند. «اما نبود شهر مناسب برای پایتخت هم یکی دیگر از مشکلات این طرح بود که در مجلس به آن پرداخته شد. در پایان رشت، قم، اصفهان و همدان پیشنهاد شد اما هیچ اجماعی شکل نگرفت. بر اساس «صورت جلسات مجلس اول» و «تاریخ بیداری ایرانیان» ناظم الاسلام؛ علمای تهران نیز از مخالفان معتقد بودند: «امنیت را باید در همین جا برقرار کرد. اگر امروز کوچ کنیم فردا هم از شهر دیگر کوچ خواهیم کرد.» برخی از نمایندگان همچون ملک المتکلمین شرایط جغرافیایی را بهترین دلیل انتقال پایتخت می دانستند: «تهران شهر تازه ساز و بی ریشه ای است؛ نه آب دارد، نه نظم. اگر امروز پایتخت را نبریم، فردا بشیمان می شویم.» با بررسی چند جلسه ای این طرح رأی نیاورد و تهران پایتخت ماند.

▼ اولین بررسی؛ نجات مشروطه

در سال ۱۲۸۷ شمسی با اوج گیری تنش میان مجلس و محمدعلی شاه، بحث انتقال پایتخت بار دیگر با جدیت بیشتر در مجلس اول مشروطه مطرح شد اما این بار هدف «بقای مشروطه» بود. در آن زمان محمدعلی شاه شوگند مشروطه را قبول نداشت. از سوی دیگر قزاق های وابسته به لیاخوف مرتب به مجلس فشار می آوردند. اطراف مجلس سنگربندی و اقدامات نادر آلت توپ خانه قزاقخانه علیه مجلس آشکار شده بود. مهتر از آن گزارش های محرمانه نمایندگان تبریز و اصفهان حاکی از آن بود که «شاه قصد تعطیل کردن مجلس و حمله دارد.» در چنین مجلسی؛ شرایطی برای حفظ جان نمایندگان و بقای مشروطه، بحث انتقال پایتخت به قم یا اصفهان را بار دیگر بررسی کرد. سیدحسن تقی زاده معتقد بود: «مجلس در این شهر در حصر است. اگر امروز جان ها را به قم یا هر شهر امن بگذاریم، مشروطه می ماند؛ اگر بمانیم، فردا نه مجلسی هست و نه مشروطه.» دارلعلما اما معتقد بود: «اگر از تهران بیرون رویم، شاه خود را پیروز می بیند. پایه مشروطه سست می شود. باید مجلس بایستد، ولو کشته شویم.» سخنان ملک المتکلمین بیشتر شبیه به بیانیه بود: «تهران گور آزادی خواهان است. جای مشروطه در جایی است که قزاقخانه سایه اش بالای سر مجلس نباشد.» پس از آن مقرر شد کمیسیون خاصی برای بررسی «شهر مناسب» تشکیل شود. در جلسه دوم قم به عنوان مقصد اصلی مطرح شد، چون علما در مجلس به ویژه آیت الله طباطبایی و بهبهانی امکان پشتیبانی را اعلام کرده بودند. روحانیون تهران اما معتقد بودند این اقدام مجلس در حکم فرار است و فرار به صلاح ملک نیست. با آنکه در پایان جلسه دوم رأی گیری نشد، اما اکثریت موافق انتقال موقت مجلس بودند، نه انتقال دائمی پایتخت. اواخر خرداد ۱۲۸۷ جلسه مجلس اما بسیار پرتنش بود چراکه لیاخوف امضای شاه را برای حمله گرفته و توپ خانه در باغ شاه آماده شلیک بود. گروهی از نمایندگان خواستند فوراً مجلس را تعطیل و به قم حرکت کنند. طباطبایی و بهبهانی اما به شدت مخالفت کرده و معتقد بودند: «اگر برویم، شاه همین فردا قانون اساسی را ملغی می کند. باید با خون خود این خانه را حفظ کنیم.» در این جلسه گروهی پیشنهاد کردند فقط هیئت رئیسه و برخی نمایندگان منتقل شوند، اما مجلس روی کاغذ در تهران بماند. اوایل تیر ۱۲۸۷ جلسه

گزارش پارلمان

سخنان ملک المتکلمین بیشتر شبیه به بیانیه بود: «تهران گور آزادی خواهان است. جای مشروطه در جایی است که قزاقخانه سایه اش بالای سر مجلس نباشد.»

